

יוצאים מהפינה אל מרכז החדר

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-24.1.26

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. אנו נפגשים בפעם זו כדי להמשיך ולעסוק במתרחש בעולם זה של בני אדם: מה מתרחש בתוכם, מה מתרחש מחוצה לכם, ומה קורה במפגש בין זה לבין זה.

מה קורה כאשר המציאות הופכת להיות לוחצת יותר מתמיד? כמו דחוסה יותר, צפופה יותר, לחוצה ולוחצת. מה קורה כאשר קצב האירועים הופך להיות אינטנסיבי יותר? מה קורה כאשר ההרגשה שאתם אינכם במקום הולכת ומתחזקת? מה קורה כאשר עוד בני אדם מרגישים שהם הולכים לאיבוד? מה קורה כאשר אתם מרגישים שאתם מאבדים את הדרך?

זה מה שקורה בזמן הזה - קצב האירועים הופך להיות יותר אינטנסיבי. שנה זו של שינוי הופכת להיות יותר ויותר ממשית. תנועה זו של שינוי אשר מתחילה תהפוך את המציאות שלכם בשנה הקרובה - אפשר לומר גם בשנים הקרובות - לשונה בהרבה מוכנים מזו שאתם מכירים. כדאי לכם לצפות לשינוי, ואנו אומרים זאת חרף העובדה ששינויים כל הזמן מתרחשים. בשנים האחרונות שלכם קרו שינויים רבים, בהחלט. למרות זאת אנו מדגישים את הדברים בפעם זו, משום שבשנה זו של שינוי מציאות יכולה ואמורה להשתנות.

המרווח הולך וגדל

אתם יכולים ואמורים להשתנות. כל אחד, במובנים כאלה ואחרים, בהיבטים כאלה ואחרים של חיי היום-יום שלכם. אתם אמורים, אתם יכולים, להשתנות. אין זה אומר שלא תכירו את עצמכם באופן גורף. אתם אינכם עתידים להחליף אישיות, וגם הגוף עשוי באופן כזה או אחר להיות דומה לזה שאתם מכירים. המרווח הפנימי הוא שיכול לגדול. המרווח בין התאים, בין החלקיקים. מרווח בין הדעות שלכם. המרווח הזה יכול לגדול.

הגדילה של המרווח היא משמעותית, זאת משום שכאשר המרווח גדל, אור נוסף יכול להיכנס. כאשר אור נוסף נכנס, המרווח גדל עוד יותר, וכך עוד אור נכנס. האור מאיר פינות חשוכות, מחדש קשרים אשר התנתקו, בונה מחדש תשתית אשר נפגעה ולעיתים נהרסה כליל.

המרווח בין מי שהייתם לבין מי שאתם כיום. המרווח בין הדעות שלכם על עצמכם לבין מי שאתם. המרווח בין הדעות עצמן. כלומר, האפשרות שמה שאתם יודעים הוא אינו כל התמונה, האפשרות שמה שאתם מכירים הוא אינו כל המציאות. המרווח יוצר פתח לחדש. המרווח יוצר פתח לשונה. הוא יוצר פתח והופך לפתח עבור מה שמתאים לכם; דברים שלעיתים לא התאימו בעבר, דברים שלעיתים לא היו כלל בשדה הראייה בתחום הבחירה.

אתם הופכים להיות מרווחים יותר, כלומר פתוחים יותר, יכולים לגלות יותר בקלות מה מתאים למי שאתם כיום, מה נכון למי שאתם רוצים להיות.

המרווח הזה גדל, והוא ילך ויגדל. הרבה מהגדילה של המרווח תלויה בכם, ביכולת שלכם לזכור שאינכם רואים את מלוא התמונה, ובנכונות שלכם לבחון מחדש הרגלים והחלטות. זה תלוי בהסכמה שלכם להשתנות.

האם ישנה הסכמה להשתנות?

האם אתם מוכנים להיות אחרת? איננו אומרים בדיוק מה צריך להשתנות או איך. אנו שואלים ברמה העקרונית, ואנו מציעים שתחזרו ותשאלו את עצמכם את השאלה הזו בעת הזו שוב ושוב. האם יש בכם את הנכונות להשתנות? אולי הנכונות הזו חסרה? אולי לפתע היא אינה קיימת?

אולי לא נוצר מרווח, אולי לא מתקיים מרווח, וכל מה שיש זה אותה ההיצמדות לעבר, אותה ההיצמדות למה שהיה, למי שהייתם? אותה ההיצמדות למה שאמור היה להיות ואיננו מתקיים כעת. היצמדות לתחושות של פספוס, של החמצה, של אובדן. היאחזות בכעס, לעיתים בשנאה, היאחזות במריבה.

כדאי להפסיד במריבה

מהי המריבה? היא הניסיון שלכם לוודא שאתם תמיד צודקים. אנו מציעים לכם להסכים להפסיד במריבות. זאת משום שכאשר אתם מפסידים, אז נוצר המרווח שאתם צריכים, שדרכו אור יכול להיכנס, ודבר מה חדש יכול להתחיל להתפתח.

מריבה היא ניסיון לסתום את הסדק בחומה הפנימית. אנו מציעים לכם להסכים להפסיד. אנו מציעים לכם, מאחלים לכם, להפסיד.

אולי אתם אינכם רואים את הדברים במדויק. אולי אינכם מביטים בכיוון הנכון. אולי מה שאתם יודעים אינו נכון יותר. אולי כדאי לפנות פתח לדבר מה חדש, שיופיע, שיתגלה, שייכנס. זו ראשיתו של שינוי.

קבלה היא המזור

המאבק בין מה שאתם יודעים ומכירים לבין החדש יכול להיות יותר אינטנסיבי. אתם עשויים להרגיש שהמציאות נהיית יותר דחוסה, יותר אינטנסיבית. עוד אירועים, עוד התרחשויות. המציאות יכולה להיות עוד פחות שקטה. אתם עשויים להיות ברעש יחד איתם. אתם יכולים גם לפעמים לחזור לשקט שלכם, לזכור שאתם כן יכולים להיות כפי שאתם, בדיוק כפי שאתם.

אתם לא באמת צריכים להשתנות. אתם לא באמת צריכים להיות אחרת מכפי שאתם כעת. הכל מדבר על שינוי, אבל אין זה אומר שאתם צריכים להיות אחרים. לעיתים השינוי העיקרי הוא שתסכימו להיות כפי שאתם. לעיתים זה כל מה שצריך להשתנות. להפסיד במריבה פותח פתח לקבלה חדשה. קבלה היא המזור שאתם מחפשים, ושאתם צריכים אפילו יותר מכפי שאתם מבינים.

אין צורך לשבת בפינה

זוהי עת של שינוי. דברים אינם יכולים להיות כפי שהם היו. אתם אינכם יכולים להיות כפי שהייתם. אמונות צריכות להשתנות. אמון כדאי שיתחזק ומתוך האמון גם הפתיחות שלכם. מתוך האמון גם התעוזה שלכם להביע, להשמיע, לראות ולהיראות.

אתם בהחלט זקוקים למידה של תעוזה, משום שבעולם זה של בני אדם למדתם פעמים רבות שעדיף לא להראות את מי שאתם. למדתם להסתתר. למדתם להסתיר. אתם צריכים מידה של תעוזה, בהחלט. תרשו לעצמכם להיות. תרשו לעצמכם לראות ולהיראות.

אינכם צריכים לשבת בפינה כפי שאתם רגילים לעשות. בני אדם רבים, רבים מאוד, רגילים לשבת בפינה. פעמים רבות זה המקום שאתם מרגישים בו בנוח. חושפים מעט, נותנים מעט, מקבלים מעט. פעמים רבות זה המקום שאליו אתם תחזרו בעת משבר, כמו מבקשים אתם להסתתר מחדש, לצמצם כמה שיותר מהמגע עם העולם.

הכל כבר נהרס

רבים הם בני אדם היושבים כעת בפינה. בלי לראות פעמים רבות שכשבתוך המבנה בו בני אדם מתקיימים הכל כבר השתנה ונהרס - לעיתים כל מה שנותר זו רק פינה. אבל בני אדם ממשיכים לשבת בפינה, לצמצם את עצמם, לסגור את עצמם, בלי לראות את האמת הפשוטה, האומרת שכדאי לקום, לצאת מהפינה.

לעיתים הכל כבר השתנה, לעיתים הכל כבר נהרס, ואין צורך ואין טעם להסתתר בפינה. יכולים אתם וכדאי שתיקחו עוד צעד או שניים אל עבר המרכז. אל המרכז של עצמכם, החיבור שלכם למה מתאים לכם, למה נכון לכם. חיבור שמתוכו נובעות החלטות ומתקבלות בחירות. בחירות מהותיות - באיזה כיוון לנוע, איך להיות. בחירות קטנות לעיתים וגדולות. כאלה שיכולה להיות להן השפעה משמעותית וכאלה עם השפעה רגעית.

ההחלטות אינן העניין תמיד. בעצם ההסכמה לנוע עוד צעד או שניים לכיוון המרכז - ההסכמה הזו היא העיקר. היא מה שאתם צריכים בזמן הזה.

באירועים כה דחוסים וכה אינטנסיביים, הנטייה של בני אדם רבים היא להתכווץ בפינה. כמו מבקשים אתם לאחוז במוכר, להגן על עצמכם מפני פגיעה, אבל הגנה אינה כל כך קיימת כפי שאתם תופסים אותה. לעיתים דווקא ההיצמדות לפינה המוכרת היא זו שיכולה לגרום לבעיה.

תסכימו לעשות צעד-שניים אל עבר המרכז שלכם. תסכימו להקשיב לעצמכם, להכיר את עצמכם יותר מכפי שאתם רגילים. עשו זאת כעת, עשו זאת בזמן הזה. תרשו לעצמכם לחיות, תרשו לעצמכם להיות בדיוק כפי שאתם.

להיראות עוד יותר

זהו זמן של שינוי, והפחד יאמר לכם לאחוז במוכר. הוא יפתה אתכם עם מה שאתם יודעים, גם אם במה שאתם יודעים אין נחמה או מתיקות בכלל. הפחד יפתה אתכם

להסתתר, והוא יעמיק את התחושה שאתם אבודים. הפחד הוא רגש שעליכם לעיתים להרגיש, אבל הוא אינו מורה דרך שכדאי לכם ללכת לפיו.

כדאי לעשות צעד או שניים אל עבר המרכז. כדאי להפסיד במריבה ולשאול שאלות מחדש. כדאי יהיה להסכים לראות את הכל אחרת. אולי זה הזמן שלכם להשמיע את עצמכם, לעיתים בדרך אחרת, לעיתים בעוצמה אחרת, לעיתים בהקשר אחר לגמרי.

זו הבחירה בה אתם נמצאים בזמן זה, והיא מועצמת במיוחד. האם להמשיך להסתתר, או להיראות עוד יותר. האם להמשיך להסתתר בפניה, או לעמוד במרכז הבמה. הרשו לעצמכם להיות כפי שאתם. זה מה שאנו מציעים לכם בזמן זה.

השלמה מביאה לשלום

לפני שנסיים, אנו מבקשים לומר כמה מילים על המתרחש באזור זה במדינה זו.

ישנן רוחות שונות הנושבות. חלקן ממשיכות לדבר על מלחמה, ממשיכות לדבר על השמדה. אחרות מדברות על הרפיה, על פיוס, על השלמה.

יש המדברים על שלום, אבל השלמה היא השלב הבא, לעיתים החשוב מכל. להשלים עם הדברים, זה מהותו של שלום. לפני ששלום יכול להיווצר, לפני שחופש יכול להיות, על בני אדם להשלים עם מה שיש.

יש כאלה הרואים את הדברים באופן הזה. ישנן רוחות הנושבות בכיוון זה, וישנן רוחות הנושבות בכיוון של מלחמה. איננו מציעים שזהו זמן של שקט מוחלט. אבל גם זה איננו זמן של סכנה איומה ונוראה. אינכם באמת צריכים לשבת פעם נוספת בפניה. במובנים רבים אנו אומרים, אתם יכולים לעשות צעד קדימה, לחיות יותר בחופשיות, לחיות מתוך הקשבה, מתוך מי שאתם כעת. הרשו זאת לעצמכם.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך, שלום.

טוהר.